

HÃY LO TÌM NƯỚC THIÊN CHÚA, CÒN CÁC THỨ KIA NGÀI SẼ THÊM CHO!



... Câu chuyện xảy ra tại thành phố Genova ở miền Bắc nước Ý vào thời đệ nhất thế chiến 1914-1918.

Một ngày Cha Sở trông thấy trong nhà thờ xứ đạo một chiến binh trẻ thật trẻ đang quỳ gối nghiêm trang cầu nguyện vô cùng sốt sắng. Ban đầu Cha Sở không mấy ngạc nhiên vì trong thời kỳ chiến tranh hình ảnh các binh sĩ bước vào nhà thờ cầu nguyện là chuyện vẫn thường xảy ra. Nhưng rồi thời gian trôi qua khá lâu mà chiến sĩ trẻ tuổi vẫn quỳ yên không nhúc nhích. Bị tính tò mò thúc đẩy, Cha Sở đến gần để xem binh lính này là ai.

Khi thấy chàng lính còn quá trẻ, Cha Sở liền kéo vào Phòng Thánh để hỏi chuyện. Đó là chàng lính thiếu niên nhỏ con với mái tóc hung-hung và đôi mắt trong xanh. Cậu mới rời gia đình trước đó khoảng mấy ngày và là anh cả của 3 đứa em. Mẹ cậu là một góa phụ nghèo, cố gắng nuôi dưỡng đàn con trong mức tối đa. Cậu lính trẻ đơn sơ kể chuyện bằng thổ ngữ địa phương. Cậu cho biết tất cả số tiền nhỏ nhoi kiếm được cậu đều gửi

ngay về nhà giúp mẹ. Trước khi ra đi mẹ cậu dặn đi dặn lại là phải luôn luôn cầu nguyện và phó thác cho Đức Mẹ MARIA về mọi chuyện xảy ra trong ngày. Chính vì lý do đó mà cậu vào nhà thờ này để cầu nguyện.

Cha Sở hỏi: - Con đã xưng tội rước lễ lần đầu chưa?

Cậu chiến binh trả lời:

- Thưa Cha rồi!

Cha Sở hỏi thêm:

- Con thuộc Kinh Lạy Cha không?

Cậu đáp:

- Thưa Cha không!

Cha Sở hỏi:

- Nhưng Kinh Kính Mừng MARIA thì con biết chớ?

Cậu lính thưa:

- Con cũng không biết luôn!

Sau cùng Cha Sở hỏi:

Nhưng ít ra con cũng biết làm dấu Thánh Giá phải không?

Cậu lính thiếu niên lúng túng đỏ mặt và giơ tay làm cử chỉ giống như hình Thánh Giá .. nhưng với bàn tay trái!

Vừa ngỡ vừa ngạc nhiên Cha Sở kết thúc:

- Vậy thì làm thế nào con có thể cầu nguyện cùng Đức Mẹ MARIA nếu con không thuộc Kinh nào hết?

Cậu chiến binh đơn sơ trả lời:

- Con cầu nguyện cùng Đức Bà bằng cách lập đi lập lại câu:
"Xin Đức Mẹ cứu con! Xin Đức Mẹ cứu con!"

Cha Sở thật sự xúc động. Cha không cần hỏi thêm điều gì nữa. Cha đưa tay vào túi rút hết tiền đưa cho cậu thiếu niên và nói:

- Đây là số tiền con gửi về cho mẹ. Con cứ tiếp tục kêu cầu cùng Đức Mẹ MARIA như thế và trong những ngày này, bao lâu còn ở Genova, con hãy ghé qua nhà xứ, Cha sẽ dạy thêm cho con một ít kinh.

Cậu chiến binh trẻ tuổi trở lại nhà xứ vào ngày hôm sau, nhưng chỉ để chào từ biệt Cha Sở, bởi vì cậu được chuyển đi xa ..



... Câu chuyện xảy ra tại Harankade bên vùng Ấn Độ nói tiếng Anh và do một Linh Mục thừa sai kể lại.

Có một cụ già mù đi bộ một chặng đường xa thật xa để được rước lễ vào Chúa Nhật. Cụ già mù sốt sắng tham dự Thánh Lễ. Vào lúc rước lễ, vì không ai báo cho biết, nên khi cụ lần mò đi lên bàn thờ thì người bên cạnh cho biết là cuộc trao Mình Thánh Chúa đã xong.

Và chuyện xảy ra là sáng sớm hôm sau, cụ trở lại nhà thờ để tham dự Thánh Lễ và rước lễ. Không may là sáng hôm đó, vì có người rước đi kẻ liệt nên Cha Sở đã cử hành Thánh Lễ vào lúc 4 giờ sáng và chỉ trở về



nhà xứ vào giữa trưa. Kể sao xiết nỗi niềm luyến tiếc của cụ già mù. Cụ quỳ gối cầu nguyện, nước mắt chảy dài. Cụ thầm nghĩ có lẽ nên đi bộ trở về nhà ..

Nghĩ thế nhưng cụ không làm. Bởi vì sáng sớm hôm sau người ta ngạc nhiên khi thấy cụ già đã chờ sẵn trước cửa nhà thờ. Được thông báo, Cha Sở chạy đến thì nghe cụ thưa:

- Xin Cha làm ơn cho con rước lễ, bởi vì con đã giữ chay từ Chúa Nhật đến nay!

Cha Sở đáp:

- Không được! Cụ không thấy là cụ quá yếu sao. Hãy vào đây dùng một chút gì rồi sau đó tôi sẽ cho cụ rước Chúa.

Như cụ già cương quyết trả lời:

- Không! Thưa Cha không! Con đói Chúa Nhân Lành hơn là đói cơm bánh! Xin Cha làm ơn cho con được rước Chúa!

Cụ già được rước Chúa và đã quỳ tạ ơn Chúa trong vòng 15 phút trước khi bằng lòng dùng một ít thức ăn do Cha Sở trao cho.

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc .. Hỡi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì? Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômông, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quẳng vào lò, mà THIÊN CHÚA còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! Phần anh em, đừng tìm xem mình sẽ ăn gì, uống gì, và đừng bận tâm. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm; nhưng CHA của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho" (Luca 12,22-31).

("La Mia Messa", volume III, 1 Luglio - 30 Settembre 2014, Anno VIII/A, Casa Mariana Editrice, trang 281-282/395-396)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt